

en Kaserne. Naar dette Lovforslag vedtages, er der derved bevilget — det kan der ikke være Tvivl om, saaledes som Lovforslaget ser ud — en Kaserne til den høitærede Krigsminister. Den høitærede Krigsminister har stillet sig saaledes overfor hele Sagen om Fællederne, at han har sagt, at han til Gjengæld for Ketten over Fællederne vil have en anden Exercerplads. Det kan i og for sig sigen andre sig over, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at Rigsdagen har allerede i den Henseende været meget imødekommende overfor Krigsministeriet, idet den allerede for 2 Aar siden har sikret en saadan Ovelsesplads, hvis den maatte ønskes af Krigsministeriet. Derimod har man ikke, som det erede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) troede, foregrebet denne Sag i og for sig. Det har man paa ingen mulig Maade gjort, og det erede Medlem. vovede heller ikke til Slutningen at sige det; han sagde, man kunde jo altid have en anden Mening om, hvad disse Tønder Land kunde benyttes til, men Næmedet med Kjøbet var, at man muligvis kunde komme til at bruge Pladsen som Ovelsesleir. Dernæst forlanger den høitærede Minister at faae en Kaserne i Stedet for den, som nu ligger nogenlunde nær ved Ovelsespladsen, og saa har den erede Minister for at opnaa dette faaet dette Spørgsmaal nævnet eller — jeg vil ikke bruge for stærke Udtryk — faaet det lagt ind i Spørgsmaalet om Frederiks Hospital, saaledes at Kultusministeren kan sige: Vilde I have Hospitalet, maa I ogsaa have Kasernen; I kunne ikke faae Hospitalet og Fødselsstiftelsen, I kunne ikke faae de syge Menneſter bedre Plads eller faae Vægerne og Assistenterne bedre Leilighed til Virksomhed, uden at I samtidig dermed give den erede Krigsminister en Kaserne. Det kalder jeg udmærket, det er fortræffeligt, det viser den Dydighed, som den nuværende Kultusminister og den nuværende Krigsminister ere i Besiddelse af, naar det gjælder om at faae de Ting sat igjennem, som de særlig ønske. Derfor siger jeg, at vi staa muligvis bundne og ilde stædte overfor dette Spørgsmaal, som ikke er noget konstitutionelt Spørgsmaal. Jeg synes, at man skulde holde rent politiske Hensyn udenfor denne Sag; men det er et Spørgsmaal, ifølge hvilket det er lykkedes den erede Krigsminister at faae sin Kaserne anbragt. Og jeg har uregtelig af denne Debat faaet den Fornemmelse, at det er lykkedes nogenlunde godt, saa at vi saamænd daarligt faae Hospitalet, naar vi ikke ville have Kasernen. Det er efterhaanden blevet klart for mig, og jeg

har derfor fundet det rimeligt at udtale, hvorledes jeg opfatter Sagen.

Bingel: Jeg skal tillade mig at gjøre mig til Talsmand for en Interesse, som ikke er bleven omtalt under denne Forhandling, en aldeles Kjøbenhavnst Interesse, nemlig Fælledinteressen. Den høitærede Kultusminister har talt om, at Fællederne efterhaanden skulle stæres bort og bebygges osv., som om det ikke var Noget, der kunde gjøres nogen Indvending imod. Den høitærede Kultusminister er heller ikke Kjøbenhavnner; men jeg som har boet her i Fælledens umiddelbare Næthed i en hel Menneskealder, kan ikke Andet end sige et Par Ord derom. Der er nemlig Mange, navnlig Folk, der bo i de finere Kvarterer, i den centrale Del af Byen, der vist slet ingen Forestilling have om, hvad Rolle Fællederne egentlig spille for en stor Del af den fattige Befolkning. Det er det Sted, hvor de om Sommeren tage ud om Søndagen. De, der ikke ere saa velhavende, at de kunne tage i Stoven eller andre Steder hen, tage for en stor Del ud paa Fællederne; de have deres Mad med sig, deres Børn og Børnevogne ogsaa, og saa sidde, de i Græsset derude. Det er den fri Natur. Saa er der endvidere den Umstændighed, at Ungdommen i Kjøbenhavn i de senere Aar har begyndt at interessere sig for Sporten paa en meget glædelig Maade, og det er i de senere Aar taget til paa en saadan Maade, at naar man en smuk Søndag om Sommeren ser hen over Blegdamsfælleden, er den mildrende fuld af unge Menneſter i klædelige Dragter med røde Huer paa og i Skjortearmer. Disse unge Menneſter drive forskjellige Slags Sport, navnlig Boldspil. Jeg tror, at disse Ting har en overordentlig stor Betydning for Hovedstadens baade hygieiniske og moraliske Liv, om jeg saa maa sige, og det gjør mig særdeles ondt at se, hvorledes disse Fælleder nu blive betragtede aldeles som dødsdømte. Der skal lægges overordentlig store Bygningskomplekser ud paa dem, og man taler om dem, som om de efterhaanden fuldstændig skulde bebygges. Det forekommer mig ikke at kunne være rigtigt at bære sig ad paa denne Maade. Ganske vist, jeg ser ikke noget andet Sted, hvor det Hospital kan lægges, som Lovforslaget dreier sig om. Jeg vil ogsaa, skøndt med tungt Hjerte, give mit Samtykke til, at der nu atter vil gaa et stort Stykke af Fællederne med dertil, men saa vil jeg rigtig nok ønske, at man vil sige Stop, eller at man i alt Fald vil faae et